# ARREST VAN HET HOF (Vierde kamer)
25 september 1985 *

In zaak 201/84,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het tribunal de grande instance te Orléans, in de aldaar dienende strafzaak tegen

**Jean-Pierre Gontier,**

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, sub f, 5, 30 en 36 EEG-Verdrag,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann en T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: D. Louterman, administrateur

gelet op de opmerkingen ingediend door

— J.-P. Gontier, verdachte in de hoofdzaak, vertegenwoordigd door A. Sacaze, advocaat te Orléans, en Ph. Jousset, advocaat te Laval;

— de Franse regering, vertegenwoordigd door J. C. Antonetti en S.C. de Margerie als gemachtigden, bijgestaan door I. Knock, administrateur;

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Jacob als gemachtigde, bijgestaan door N. Coutrelis, beiden lid van haar juridische dienst;

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 14 mei 1985,

het navolgende

* Procestaal: Frans.

ARREST

(omissis)

## In rechte

1 Bij vonnis van 27 juni 1984, ingekomen ten Hove op 8 augustus daaraanvolgend, heeft het tribunal de grande instance te Orléans krachtens artikel 177 EEG-Verdrag twee prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging van de artikelen 3, sub f, 5, 30 en 36 EEG-Verdrag, teneinde te kunnen beoordelen of een nationale wettelijke regeling die voor motorbrandstoffen een minimumdetailhandelsprijs verplicht stelt, verenigbaar is met het gemeenschapsrecht.

2 Deze vragen zijn gerezen in een strafzaak tegen J.-P. Gontier, in zijn hoedanigheid van directeur van de Leclerc-supermarkt te Olivet, waartoe een benzinestation behoort. Gontier wordt telastgelegd, dat hij op de geldende maximumdetailhandelsprijzen van motorbrandstoffen kortingen heeft verleend die hoger waren dan de in mei 1984 door de overheid vastgestelde maximumkortingen.

3 Verdachte in de hoofdzaak heeft de juistheid van de hem telastgelegde feiten niet betwist. Nochtans heeft hij om ontslag van rechtsvervolging verzocht met het betoog, dat de betrokken maximumkortingen waren gebaseerd op ministerieel besluit nr. 83-58/A van 9 november 1983 betreffende de detailhandelsprijzen van motorbrandstoffen, dat dit besluit in strijd was met het gemeenschapsrecht, inzonderheid de artikelen 3, sub f, 5 en 30 EEG-Verdrag, en door geen van de in artikel 36 EEG-Verdrag bedoelde gronden werd gerechtvaardigd.

4 Onder deze omstandigheden heeft de nationale rechter het noodzakelijk geacht, het Hof de navolgende prejudiciële vragen voor te leggen:

„Moeten de artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag worden uitgelegd als behelzende een verbod om in een Lid-Staat bij wege van wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling vaste minimumprijzen in te voeren voor de verkoop van benzine en superbenzine?

Kan de vaststelling van dergelijke minimumprijzen een kwantitatieve invoerbeperking of een maatregel van gelijke werking in de zin van artikel 30 EEG-Verdrag opleveren en kan zij worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag?"

5 De vragen betreffende de uitlegging van de artikelen 3, sub f, 5 en 30 EEG-Verdrag zijn door het Hof reeds onderzocht in het arrest van 29 januari 1985 (zaak 231/83, Cullet, Jurispr. 1985, blz. 315). De in casu omstreden prijsregeling is dezelfde als in zaak 231/83 aan de orde was; het enige verschil is, dat bij ministerieel besluit nr. 83-58/A van 9 november 1983, dat op de onderhavige feiten van toepassing was, voor benzine en superbenzine de marges van de kortingen op de krachtens de destijds geldende voorschriften vastgestelde maximumdetailhandelsprijzen waren vergroot. Voor de toepassing van het gemeenschapsrecht stelt dit evenwel geen andere problemen aan de orde dan in vorenbedoeld arrest van 29 januari 1985 werden behandeld.

6 In dat arrest kwam het Hof tot de slotsom:

— dat de artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag zich niet verzetten tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de nationale autoriteiten een minimumdetailhandelsprijs voor motorbrandstoffen vaststellen;

— dat artikel 30 EEG-Verdrag zich tegen een dergelijke wettelijke regeling verzet, wanneer bij de vaststelling van de minimumprijs uitsluitend wordt uitgegaan van de overnameprijzen van de binnenlandse raffinaderijen en deze overnameprijzen gekoppeld zijn aan een plafondprijs die uitsluitend op de kostprijzen van de binnenlandse raffinaderijen is gebaseerd ingeval de Europese motorbrandstoffennoteringen meer dan 8% van die kostprijzen afwijken.

7 Met betrekking tot de uitlegging van artikel 36 EEG-Verdrag werd in hetzelfde arrest overwogen, dat een wettelijke minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen niet kan worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van dit artikel.

8 Aangezien in de onderhavige zaak niet van nieuwe elementen is gebleken, kan voor de beantwoording van de door het tribunal de grande instance te Orléans gestelde vragen en de aan die beantwoording ten grondslag liggende overwegingen worden verwezen naar bovengenoemd arrest van 29 januari jongstleden, waarvan een afschrift van dit arrest is gehecht.

**Kosten**

9 De kosten door de Franse regering en de Commissie wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking worden genomen. Ten aanzien van de partijen in de hoofdzaak is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

uitspraak doende op de door het tribunal de grande instance te Orléans bij vonnis van 27 juni 1984 gestelde vragen, verklaart voor recht:

**1) De artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de nationale autoriteiten een minimumdetailhandelsprijs voor motorbrandstoffen vaststellen.**

**2) Artikel 30 EEG-Verdrag verzet zich tegen een dergelijke wettelijke regeling, wanneer bij de vaststelling van de minimumprijs uitsluitend wordt uitgegaan van de overnameprijzen van de binnenlandse raffinaderijen en deze overnameprijzen gekoppeld zijn aan een plafondprijs die uitsluitend op de kostprijzen van de binnenlandse raffinaderijen is gebaseerd ingeval de Europese motorbrandstoffennoteringen meer dan 8% van die kostprijzen afwijken.**

**3) Een wettelijke minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen kan niet worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag.**

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 25 september 1985.

De griffier
P. Heim

De president van de Vierde kamer
G. Bosco